

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Жулаєвої Олени Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами

м. Київ
26 червня 2018 року
№ 201-1(II)/2018

Справа № 3-215/2018(2675/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Жулаєвої Олени Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43), підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“

від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася громадянка Жулаєва О.М. з клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64, статті 92 Конституції України (є неконституційними), положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889), підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 в частині визнання такою, що втратила чинність, статті 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723), підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами (далі – Закон № 76).

У статті 90 Закону № 889 встановлено, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

За підпунктом 3 пункту 11 розділу I Закону № 76 текст статті 37¹ Закону № 3723 було викладено в такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Як зазначає авторка клопотання, правове регулювання, передбачене оспорюваними положеннями, призвело до втрати посадовими особами

місцевого самоврядування права на перерахунок призначеної пенсії у зв'язку з підвищенням розміру заробітної плати працюючих посадових осіб місцевого самоврядування, яке було передбачено на законодавчому рівні на час призначення їм таких пенсій. Жулаєва О.М. стверджує, що застосовані до спірних правовідносин положення Закону № 889, Закону № 76 звужують її право на перерахунок призначеної пенсії посадової особи місцевого самоврядування у разі підвищення заробітної плати працюючих посадових осіб місцевого самоврядування, що не відповідає приписам частини третьої статті 22 Конституції України, а також її статті 46, якою гарантовано право на соціальний захист.

Жулаєва О.М. вказує, що Московський районний суд міста Харкова постановою від 6 листопада 2017 року відмовив їй у задоволенні адміністративного позову до управління Пенсійного фонду України в Московському районі міста Харкова щодо оскарження відмови в перерахунку призначеної пенсії посадової особи місцевого самоврядування у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючих посадових осіб місцевого самоврядування на підставі Постанови Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268 та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України“ від 24 травня 2017 року № 353. Обґрунтування ухваленого рішення суд першої інстанції не навів.

Жулаєва О.М. звернулася з апеляційною скаргою до Харківського апеляційного адміністративного суду, який постановою від 28 лютого 2018 року залишив рішення суду першої інстанції без змін, посилаючись на відсутність законодавчих підстав для здійснення перерахунку призначеної позивачці пенсії.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, звертаючись до Конституційного Суду України та стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

Зі змісту клопотання вбачається, що твердження про неконституційність статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 в частині визнання такою, що втратила чинність, статті 37¹ Закону № 3723, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону № 76 Жулаєва О.М. обґрунтовує зміною правового регулювання пенсійного забезпечення державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування і скасуванням внаслідок цієї зміни права на перерахунок призначених їм пенсій у разі підвищення заробітної плати працюючих державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування. Проте стаття 90 Закону № 889, за якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“, не регулює правовідносин щодо перерахунку призначених пенсій.

Крім того, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 889, Закону № 76, Жулаєва О.М. фактично висловлює незгоду з рішеннями судів у її справі, зокрема в аспекті вирішення питання дії в часі норм права, які стосуються перерахунку призначених пенсій службовців місцевого самоврядування, що, на її думку, призвело до порушення конституційного принципу незворотності дії законів у часі і суперечить частині першій статті 58 Конституції України. Однак питання застосування судами норм законів щодо конкретних правовідносин непідвідомчі Конституційному Суду України.

Отже, у конституційній скарзі не наведено обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, чим не дотримано вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 38, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Жулаєвої Олени Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та

визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**